

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

VII. De bonis Ecclesiae alienandis vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

leant. providere. Sanè postquam feci. recor. Alexandri
 Papi 111. prædecessor nostri, filios præsertim Sacerdotum
 in Ecclesiis paternis succedere prohibuerat a. casu
 æge nihilominus, media intercedente persona, filios
 ipsos habere disposuerat, cum passim Sacerdotes, ut Ec-
 clesiis suis eorum filii potirentur fatigantes, in Alexan-
 dri prædecessoris hujusmodi dispositione consili, Eccle-
 sias suas, quas ad eorum pervenire filios gestiebant, in
 favorem personarum, quæ Ecclesiis ipsas, etiam illarum
 possessione non habita, in ipsorum resignantium filios,
 ex fornicatione genitos, illico mox resignare, ipsique fi-
 lii Ecclesiis ipsas, dispensatione super defectu natalium,
 quem ex dictis Sacerdotibus resignantibus geniti patien-
 dentur, etiam patris nomine expresso, obtenta, consequi
 habentur consueverint, profecto perniciosum semper, &
 abominabile, ac in gravem divinæ majestatis offensam
 tendere, videlicet, quod ipsi Presbyteri eorum timen-
 tes, quod erat occultum, non sine turpitudine, ad inordinatam
 ipsorum filiorum amorem detegere non erubescerent.

Iudicavimus propterea, quod ubi tempus, quod om-
 nia palam facit, & præsentium ratio quid in futurum
 cavendum sit, admoneret, merito movemur, & ad tollen-
 dum hujusmodi abusum, necessarium arbitrari sumus
 eisdem Alexandri prædecessoris canonem corrigere pos-
 sumus, quam talia, cum tanto hominum scandalo tolera-
 re. Habita igitur super his cum venerabilibus fratribus
 nostris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de
 eorum consilio & unanimi consensu, auctoritate Apo-
 stolica, tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod
 de cetero filii Presbyterorum ex fornicatione nati, Ec-
 clesiis cathedralibus, etiam metropolitanis, ac monaste-
 riis, quibus eorum patres præfuerint, seu illa, & illas
 dignitates etiam majores & principales personatus, ad-
 ministraciones & officia etiam curata, & electiva & alia
 quæcunque beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cu-
 ra, secularia, & quorumvis ordinum regularia, quæ
 Presbyteri & clerici ac religiosi eorum patres in titulum,
 vel commendam, aut administracionem tempus, seu
 in perpetuum aliquando obtinuerunt, nullo unquam
 tempore quoquo modo obtinere possint, nec cum eis
 super hoc dispensare intendimus. Et si quas dispensa-
 tiones per nos concedi contigerit, tanquam per præoccupacionem
 & contra mentem nostram, in concessas eis
 nullatenus suffragari, talesque dispensaciones nostris vo-
 lunus suffragare temporibus, & quod nobis licere non
 putamus, nostris successoribus indicamus. Romæ 1533.
 Non. Junii.

**TITVLVS VII.
 DE BONIS ECCLESIE ALIE-
 NANDIS, vel non.**

Paulus Secundus.

Donorum Ecclesiasticorum alienatio, inconsulto summo Pontifice, & necessitate non urgente, nulla est.

CAP. I.

Ambitiose cupiditati, illorum præcipue, qui di-
 vinitis & humanis affectibus, damnatione postpo-
 sita, immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata,
 & quibus Ecclesie, Monasteria, & pia loca reguntur, il-
 licite, & eorum ministri sibi alimoniam vendi-
 cant, profanis usibus applicare, aut cum maximo illorum
 ac divini cultus detrimento, exquisitis mediis usurpare

*a Concilio Tridentino in cap. 10. gravibus animadversis. Alexand. 2. part. 19. cap. 3. & in Concilio Lateranensi. cap. 14. & contra à benefi-
 cium ipsius, quibus olim patres præfuerunt. concord. concil. Trid. sess. 25. cap. 11.*

presumunt, occurrere cupientes: omnium rerum & bo-
 norum Ecclesiasticorum alienationem, omneque pactum
 per quod ipsorum dominium, concessioem, hypothe-
 cam, locacionem, & conductioem, ultra trichnium, nec
 non infundationem, vel contractum emphyteuticum,
 præterquam in casibus à jure a permisis, ac de rebus &
 bonis in emphyteutium ab antiquo concedi solitis, & tunc
 cum Ecclesiarum evidenti utilitate, ac de fructibus & bo-
 nis quæ servando servari non possunt, pro instantis tem-
 poris exigentia, hac perpetuo valitura constitutione fieri
 prohibemus, prædecessori nostrorum constitutionibus,
 prohibitionibus & decretis aliis super hoc editis, quæ te-
 nore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore
 permanfuris.

Si quis contra hujus nostræ prohibitionis seriem de
 bonis & rebus eisdem quicquam alienare præsumpserit,
 alienatio, hypothecca, concessio, locatio, conductio, & in-
 feudatio hujusmodi nullius omnino sit roboris vel mo-
 menti: & tam qui alienat, quam is qui alienatas res &
 bona prædicta receperit, sententiam excommunicacionis
 incurrat, alienanti vero bona Ecclesiarum, monaste-
 riorum, locorumque piorum quorumlibet, inconsulto
 Roma. Pontifice, aut contra præsentis constitutionis tenore,
 si Pontifici vel Abbati præfulgeat dignitate, ingressus Ecclesie sit penitus interdictus: & si per sex
 menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi
 animo (quod absit) perseverarit indurato, lapsis men-
 sibus eisdem, à regimine & administratione flux Ecclesie
 vel monasterii cui præfuit, in spiritualibus & tempora-
 libus sit eo ipso suspensus. Inferiores vero prelati, com-
 mendatarii, & alii Ecclesiarum rectores beneficiati, vel
 administracionem quomodolibet obtinentes, prioribus,
 præposituris, præpositatibus, dignitatibus, personis
 tibus, administracionibus, officiis, canonicatibus, præ-
 bendis, aliisque Ecclesiasticis cum cura & sine, seculari-
 bus & regularibus beneficiis, quorum res & bona aliena-
 rant duntaxat, ipso facto privati existant, illaque abs-
 que declaratione aliqua vacare censentur: possintque
 per locorum ordinarios vel alios ad quos eorum collatio
 pertinet, personis idoneis (illis exceptis quæ propterea
 privatæ fuerint) liberè de jure conferri, nisi alias dispo-
 sitioni Apostolicæ sedis sint specialiter aut generaliter
 reservata: & nihilominus alienatas res & bona hujusmodi
 ad Ecclesias, monasteria, & loca pia, ad quæ ante aliena-
 tionem hujusmodi pertinebant, liberè revertantur.
 Rom. Cal. Martii. 1547.

Julius Tertius, Simoni de Puteo, & Joanni
 Baptista, Cardinalibus.

*Alienationes contra formam à Paulo I. præscriptam factas, revo-
 cantur.*

CAP. II.

Indemnitati Ecclesiarum, ut ex debito nostri pastorat-
 us officii tenemur, volentes providere, circumpectioni
 vestre, quorum eximia integritas, singularis prudentia,
 exacta diligentia, & in rebus gerendis dexteritas, ac alie
 præclaræ virtutes, veteris experientie documentis nobis
 jam dudum cognitæ sunt, per præsentis committimus, &
 mandamus, quatenus per vos seu alios, quos ad hoc cum
 simili aut limiata potestate duxeritis deputandos, vo-
 catis prout vobis videbitur, honorem male alienatorum,
 contra formam b constitutionis per feci. recorda. Paul.

*a Iure conceditur certis urgentibus casibus necessitati, & ma-
 joris utilitati alienatio. Cr. in 2. volum. consecrat. 8. Barb. in 1.
 volum. consecrat. 6. in 2. volum. & seq. Ludovic. Roman. conf. 36.
 Villagat. de rebus Ecclesiæ, in al. alienat. b Duo copulativè
 requirunt, videlicet formam, id est, indemnitatem, & iustam cau-
 sam alienandi. c. 1. de rebus Ecclesiæ non alienand. in 6. gl. 10. verbo
 redire. in c. 1. exir. de in integ. restitut.*

13.

13

13

13

Jul. 7.

Cap. II. eadem vocatus possessoribus, super nullitate & in-
validitate locationum & alienationum huiusmodi, ac
indebita occupatione sumari, & simpliciter sine strepi-
tu & figura iudicii, sola facti veritate inspecta auctori-
tate nostra diligenter inquiratis, ac bona & iura illa bene-
ficiorum & piorum locorum, quorum antea erant, in ius
& proprietatem revoceatis, & possessores de
indebite perceptis ad satisfaciendum cogatis & compellatis. Rom. 23. Maii. 1552.

Paulus Tertius.

Pro provisione belli suscipiendi adversus Turcaes sarracos, camera
Apostolica censuram alterandi facultas concedatur.

CAP. III.

In sacra beati Petri sede cum plenitudine potestatis,
meritis licet imparibus, divina dispositione locati, ad
ea (ut debemus) libenter intendimus, per quos ortho-
doxæ fidei defensionem, ac respicienti Christianæ statu
valeat salubriter provideri. Sane univoerſo orbi notum
esse credimus, immanissimum Turcarum tyrannum, post
innumeras per ejus antecessores Christiano homini
in diversis mundi partibus clades illatas, multaque regna
& dominia ejus dittoni adjecta, novissimè tempore nota
fuit Pont. Regnum Neapolitanum pluribus illius locis
sievastione, quam in personarum aportatione fecisse.
Jongè etiam plura facturus, nisi Christianissimi in Chri-
sto filii Caroli Romani Imperatoris semper Augusti, &
fideli Regni pietas, virtus, & strenuitas, qui ad
hoc non sine maximis expensis, potentem classem pa-
ravera, obtinisset, præmissisque non contentum, ci-
vitatem Castro novi, Christianis illam acriter defen-
dentibus immaniter trucidatis, expugnasse. Quæ
isti potius vindicanda, quam cum Christianitatis igno-
minia, & damni revocatione recensenda forent, tamen
non possumus non ea dolenter referre, propter evi-
dens periculum, quod republicæ prædicæ ex novis
belli apparatibus per tyrannum, ad penetrandum Pan-
noniam ad præsentem tumultuantem, & sine Germania,
ad Italiam, ad quam idem tyrannus, putans inde facile
rem redigere, infatigabili sit anhelat, invadendum &
occupandum, terra marique noviter instructis, cerni-
mus imminere. Et cum periculo huiusmodi, quod
indies majores vires habiturum dubitatur ex iis, quæ
in pluribus Christianitatis partibus, circa veram reli-
gionem innovata sunt, & innovantur, occurrere omni-
bus intendamus: considerantes ad præmissa magna ef-
fectus impenſa, & quod de Christianorum Principum
subsidio, non quantum res ipsa expostulat nobis pro-
mittere valeamus, propter bella, & calamitates, quibus
temporibus præteritis affecti fuerunt: quodque vires
nostræ ex alienationibus rerum & bonorum sanctæ Ro-
manc Ecclesiæ per Romanos Pontifices prædecesso-
res nostros factis, & magnis expensarum profuvis,
quæ pro nonnullis Apostolicæ sedis necessitatibus plu-
ries nos subire oportuit, tenuissima sunt, cogitavimus
pecunias modis omnibus, qui nobis posibles sunt, ex-
quirere, ut illarum auxilio cruculentam rationem dicti
tyranni revertere, ac aliis Christianæ fidei necessitati-
bus providere valeamus. Habita igitur cum venerabi-
libus fratribus nostris, ejusdem Romanæ Ecclesiæ Car-
dinalibus, in consistorio nostro secreto, discussione &
deliberatione matura, de ipsorum fratrum consilio,
& unanimi assensu, ex certa nostra scientia, ac de Apo-
stolicæ potestatis plenitudine, quam plurimorum Ro-
manorum Pontificum etiam prædecessorum nostrorum,
qui similibus vel aliis tunc urgentibus necessitatibus,
nonnulla bona Ecclesiastica vendiderunt, vestigis in-
diferentes, dilectis filiis Guidoni Ascanio Sfortie, S. Eu-

stachii Diacono Cardinali Cameraario, & camerario
Ricanati de Capite ferro Theodoroque scelerati
ad hæc commilitarios & exequutores sceleratissimi
ac deputatos: quod per se vel aliam, seu aliorum
mandato, quoscumque canones, scripturas, &
recognitiones, & censuræ perpetuas, vel temporarias
suis nominibus nuncupent, & ad exequutionem, im-
mascendant, sub quibusvis cadaveris, & contra
& conventionibus, ac obligationibus, necnon
& formis constitutis, que in emendationibus, ac obli-
gationibus infra scriptis specificari volumus, sunt
quibusvis calibus, vineis, domibus, possessionibus,
prædiis, tenementis, & aliis bonis immobilibus, mo-
cunque qualitatis, valoris, & conditionis, cum pro-
li nota dignis existentibus, Camera Apostolicæ, Ita-
maniæ, ac quaruncunque Ecclesiarum, curiarum,
archiepiscopalis, & metropolitanarum ac patriarchalium, &
basilicarum, necnon monasteriorum, collegiorum,
ordinum, ac aliorum religiosorum & hospitalium, etiam
quantumcumque privilegiatorum, & exemptorum,
ac habentium quod in generalibus, acem pro
li, & individua expressione, nisi cum mandatis
servatis non veniant, nec comprehendantur, nec
prædicta, & extra illius metas, necnon quicunque
terris, & locis temporalibus, dominiis, &
Ecclesiæ existentibus constituti, seu
monialium, ac hospitalium hospitalium, &
bus, & locis hospitalis S. Iosephi Hierosolimitani
taxat exceptis feudi, emphiteusis, iuris, &
canonis, responsionis, locationis, & occupationis,
contractus, vel concessionis, iure, cui, &
vel aliis quomodolibet per quoscumque eorum
pali, vel alia majori Ecclesiæ, vel minus
prelio seu pretio, quod sed que Camera, &
saurarius nostri præfati sepeperit, nec alia
cognitione, ac ullis traditis, ullis conditionibus
deluper habitis & servatis, ac hæc præfati
sententiarum, qui de iure vel alio tenent, &
deberent, extinguere: & casibus, &
possessiones, prædia, tenementa, & alia
dicta, illorumque feudatariorum, emphyteusariorum,
livellarios, locatarios, conductarios, &
minimus a censuum, canonum, responsionis, &
gnitionum huiusmodi in pecunia numerata vel
specie debitorum præstatione perpetuo
liberare, illisque de novo casibus, & alia
dicta in feudate, locare & concedere, necnon
men Camera Ecclesiæ, & locis, ac aliis prædicatis
gregationibus, & locis, ac aliis prædicatis
censuum, canonum, responsionis, &
gregationibus, & locis, ac aliis prædicatis
iura huiusmodi extinguerentur, &
annui quantitate assignata, ut tamen
per conditionibus conductores, &
per extinctionem huiusmodi prædicatarum,
cunque aliis præferant: necnon quantum
menta, & scripturas, ac alia de iure
portuna facere, & exequi libere, &
leant, plenam & liberam licentiam, &
toriam concedimus. Decretum
francationes, liberationes, &
& alia per dictos Camerarios &
per fienda & exequenda perpetua
tinere, aut feudatarios, & utiles
præfatos, eorumque hæredes & successores, &
quorum interest, vel intetesse poterit, contra
tenorem præsentium delere, mandata
pediri, vel inquietari non possit, sed alios
vineas, domos, possessiones, bona, &
franca, libera, & allodialia fore, &
monasteria, ortos, & congregaciones;

eorumque praesules, & rectores nunc pro tempore ex-

Paulus Quartus.

bonorum Ecclesiasticorum alienationes ipse Ecclesie & p...

CAP. IV.

Etium & bonorum Ecclesie illicitas alienationes, quibus

Pius IV.

bonorum Ecclesie & Camera Apostolica bona alienata, in il-

CAP. V.

Venditiones, cessiones, infundationes, locationes, do-

Principum ac Cardinalium, Patriarcharum, & aliorum

Pius V.

Infundationum & alienationum bonorum Ecclesie per suos

CAP. VI.

Radantes, consulentes, aut alias verba facientes de

in fine in fine de emphyteu...

M M M m

Handwritten initials and symbols, including 'NB' and a cross-like symbol.

